

Производството е по реда на чл.59 и сл. ЗАНН.

Постъпила е жалба от „Ред строй 10” ЕООД със седалище и адрес на управление в гр.... ЕИК200390709, представлявано от Т.К. против наказателно постановление (НП) № 02-0003591/17.09.2021 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда” – Бургас (ДИТ – Бургас), с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер 2000 лв., на основание чл.414, ал.1 от Кодекса на труда, затова, че в качеството на работодател, към 27.07.2021 г. не е изпълнило задължението си да определи в Правилника за вътрешния трудов ред началото и края на работния ден, редът за редуване на смените и редът за отчитане на работното време на работещите на обект – павилион за бърза закуска, находящ се в гр.... Като правна квалификация на нарушението административнонаказващият орган (АНО) е посочил нормата на чл.4а, ал.1 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските (обн. ДВбр.6/1987г.).

В жалбата се иска от съда да отмени наказателното постановление, като незаконосъобразно, издадено при нарушение на процесуалния и материалния закон.

В съдебно заседание дружеството-жалбоподател се представлява от процесуален представител- адвокат. Поддържа жалбата и моли за отмяна на обжалваното постановление, респ. за неговото изменение.

За АНО в с.з. се явява представител- юрисконсулт, който представя преписката по проведеното пред него производство и изразява становище за оставяне на жалбата без уважение и потвърждаване на НП. Моли за присъждане на направените по делото разноски.

Жалбата е допустима. Подадена е от субекта, посочен в НП като нарушител, в срока по чл.59, ал.2 ЗАНН.

За да се произнесе по законосъобразността на обжалваното НП съдът взе предвид следното.

Административнонаказателното производство е започнало със съставянето на акт за установяване на извършено административно нарушение (АУАН) № 02-0003591/11.08.2021 г., съставен от К.Г. – н-к отдел в ДИТ – Бургас.

Фактическата обстановка описана в акта, както и посочените като нарушени законови норми са идентични с тази в НП, което е законосъобразно, поради следното:

От доказателствата по делото се установява, че в представения от жалбоподателя Правилник за вътрешния ред не се съдържат данни за началото и края на работния ден, редът за редуване на смените и редът за отчитане на работното време на работещите на процесния обект- павилион за бърза закуска, като по този начин не са изпълнени изискванията на чл.4а, ал.1 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските/НРВПО/ (обн. ДВбр.6/1987г.) относно съдържанието на Правилника за вътрешния ред. Доколкото съгласно чл.139 от КТ, разпределението на работното време е от компетенцията на работодателя, негово е и задължението да го посочи в правилника за вътрешния ред при спазване изискванията относно съдържанието на същия съобразно с чл.4а, ал.1 от НРВПО. В случая като не е посочил в Правилник за вътрешния ред не се съдържат данни за началото и края на работния ден, редът за редуване на смените и редът за отчитане на работното време на работещите на процесния обект, жалбоподателят е нарушил изискванията в тази насока на чл.4а, ал.1 от НРВПО, която е посочена в АУАН и НП и от съдържанието на същите става ясно какво е вмененото нарушение на жалбоподателя, независимо от това, че не се сочи нарушение на чл.139, ал.1 от КТ и в този смисъл не е налице твърдяното нарушение на правото на защита на жалбоподателя.

За това нарушение АНО е приел, че е осъществен състава на санкционната разпоредба на чл.414, ал.1 от КТ, която предвижда наказание за работодател какъвто е жалбоподателя имуществена санкция от 1500 лв. до 15000 лв. и и е наложил на жалбоподателя наказание- имуществена санкция в размер на 2000 лв.. По отношение

размера на наложеното наказание, съдът намира, че с оглед обстоятелството, че не се установяват други нарушения на трудовото законодателство извършени от жалбоподателя в предходен период, което следва да се отчете като смекчаващо обстоятелство и при липсата на отегчаващи вината обстоятелства, следва наказанието да се определи в минималния предвиден в чл.414, ал.1 от КТ размер от 1500 лв. Поради това и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН наказателното постановление следва да се измени, като наложената имуществена санкция се намали от 2000 лв. на 1500 лв. По направеното искане за присъждане на разноски съдът прие следното: В случая предвид установеното обстоятелство, че жалбоподателят е извършил нарушението вменено му с обжалваното постановление, следва да понесе разноските направени в производството от другата страна-ДИТ, която е представлявана и защитавана по делото от юрисконсулт, на основание чл.65, ал.5 от ЗАНН има право на разноски за юрисконсултско възнаграждение, което съдът определи по реда на чл.37 от ЗПП и според предвиденото в чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ в размер на 80 лв. съобразно фактическата и правна сложност на делото. Тази сума следва да се заплати на ДИТ-Бургас от жалбоподателя, предвид изхода от спора между страните. Не следва да се уважава искането на жалбоподателят за присъждане на разноски по изложените по-горе съображения предвид изхода от спора.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.63, ал.1 ЗАНН , съдът постанови решението си.